

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 7Csp/21/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3817202052
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danko Lauková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2019:3817202052.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom JUDr. Dankou Laukovou v právnej veci strán sporu: žalobkyňa S. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. N. č. XXX/X, A., zast. JUDr. Vladimírom Sidorom, advokátom, ul. Železničná č. 4/A, Hlohovec, IČO: 42 256 593, žalovaný PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., ul. Pribinova č. 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrey Cvikovej, s.r.o., ul. Kubániho č. 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zaplatenie 629,50 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 555,72 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 555,72 eur od 1.12.2016 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

Žalobkyni p r i z n á v a proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 76,54 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou zo dňa 10.2.2017, podanou prostredníctvom právneho zástupcu domáhala sa proti žalovanému zaplatenia 494,50 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnila tým, že dňa 13.10.2014 medzi stranami sporu bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru s nasledujúcou špecifikáciou: poskytnutá čiastka úveru: 1.350,- eur, výška úrokovej sadzby: 18,07%, RPMN: 26,07%, výška splátky: 42,68 eur, počet mesačných splátok: 42, celková čiastka splatná dlžníkom: 1.927,56 eur. Uvedená zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, so zák. č. 129/2010 Z.z. a s ďalšími právnymi predpismi slovenského právneho poriadku. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch má spotrebiteľská zmluva, v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa, obsahovať predpísané povinné náležitosti. Ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. V súvislosti s uvedeným, Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré sú v rozpore s právnymi predpismi. Výška RPMN v zmluve je uvedená nejasným a nezrozumiteľným spôsobom, ktorý nekorešponduje so zákonom požadovanou formou. V bode 5. zmluvy je iná RPMN, ako v bode 6. Výška RPMN, tak nebola definitívna a ona ako spotrebiteľ sa nemohla kvalifikovane rozhodnúť, či do zmluvného vzťahu vstúpi alebo nie. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 4Co 685/2014. Výška RPMN uvedená v predmetnej zmluve, pritom nezodpovedá skutočnej výške RPMN (je v neprospech spotrebiteľa), vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, poplatkov, počet a výšku splátok, celkové náklady spojené s úverom (i Dohodu o poskytovaní služieb). V zmluve uvedená RPMN, ju ako spotrebiteľa uviedla do omylu a vyvolala u nej domnienku výhodnosti úveru. Pokiaľ ide o Dohodu o poskytovaní služieb, táto síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, avšak v skutočnosti ide o akcesorickú zmluvu, nadväzujúcu na úverovú zmluvu, keďže jej obsahom je len spôsob splácania dohodnutého

úveru, čo napokon vyplýva aj zo samotnej identifikácie čísla s hlavnou úverovou zmluvou, a tým aj prepojenosti s ňou. Do RPMN mala byť zahrnutá aj odmena podľa tejto zmluvy, ako to vyplýva z ustanovenia § 2 písm. g) zák. č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu 13.10.2014. Podľa tohto ustanovenia, do celkových nákladov spotrebiteľského úveru patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere. Pokiaľ údaj o RPMN je uvedený v nižšej hodnote ako v skutočnosti je, tým dochádza ku klamaniu spotrebiteľa. Zákaz klamaní spotrebiteľa, je pritom upravený v § 5 zák. č. 250/2007 Z.z., a tiež pri nekalých obchodných praktikách v zmysle § 7, § 8 zák. č. 250/2007 Z.z.. Dohoda o poskytovaní služieb, a tiež úverová zmluva sú formulárovými zmluvami, ktorých obsah ako spotrebiteľ nemohla ovplyvniť. Preto ich nie je možné považovať za individuálne dojednané. Odmena za výber splátok, pritom predstavuje viac ako 96% poskytnutého úveru a výrazne presahuje dohodnutý úrok a poplatok za garantovanú službu. Ide o zmluvnú podmienku dohodnutú zjavne v jej neprospech ako spotrebiteľa, pretože takúto službu si nevymienila a nanútil jej ju žalovaný. Výška odmeny je neprimeraná a v rozpore s dobrými mravmi. Poukazuje to na snahu žalovaného, skryť skutočný účel tejto odmeny, ktorej výška sa tak isto odvíja od výšky úveru. V tejto súvislosti poukázala i na rozhodnutie C-372/14, podľa ktorého rôzne doplnkové služby týkajúce sa spotrebiteľských úverov (v prejednávanej veci Dohoda o poskytovaní služieb) majú byť súčasťou celkových nákladov, a tým aj zarátané do RPMN. Takto vypočítaná RPMN, by predstavovala 72,68%, čo je v podstatnom rozpore s údajom v zmluve: 26,07%. Skutočná výška RPMN je tak vyššia, ako jej výška uvedená v zmluve, o takmer 47%. S poukazom na § 11 ods. 1, v spojení s § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. úver vyplývajúci z predmetnej zmluvy, je bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný tiež v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako to vyžaduje zákon o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ má byť pritom zrozumiteľne informovaný o termínoch mesačnej splátky a o spôsobe započítania mesačnej splátky na istinu, úroky a prípadne poplatky. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Žilina č. k. 5Co 214/2016. Ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Textová časť zmluvy o revolvingu, nevyjadruje jej skutočnú vôľu uzatvoriť ďalší úverový vzťah, ale je prejavom vôle veriteľa ako výlučného zostavovateľa zmluvy. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov č. k. 3Co 289/2014, vopred predpísaný text zmluvy predstavuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V predmetnej zmluve tiež nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Táto obsahová náležitosť pritom musí byť určená pevným dátumom. Nestačí, že je uvedená v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, pretože toto oznámenie nemôže byť platnou súčasťou zmluvy, keďže nie je ňou (žalobkyňou) podpísané a je vystavené až niekoľko dní po podpise zmluvy. Absencia termínu konečnej splatnosti úveru v zmluve spôsobuje, že úver je bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Trenčín č. k. 20C 136/2013. V zmluve tiež nie je uvedená doba trvania zmluvy (termín konečnej splatnosti úveru), čo má s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Trnava č. k. 23Co 158/2013. Na základe Dohody o poskytovaní služieb zo dňa 13.10.2014 jej mal veriteľ poskytnúť službu, spočívajúcu v odklade splatnosti splátok. Za túto službu si inkasoval odplatu vo výške 2,56% mesačne z poskytnutého úveru, zníženého o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Táto výška sumy, nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. V Dohode o poskytovaní služieb zo dňa 13.10.2014, nie je žiadny odkaz na sadzobník poplatkov alebo rozpis jednotlivých poplatkov za poskytnutú službu. Je zrejme, že uvedená dohoda súvisí so zabezpečením pohľadávky žalovaného, vzniknutou na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014. Toto fiktívne plnenie veriteľa (za ktoré musela uhradiť vysokú odplatu) nie je plnením, ktoré by slúžilo jej záujmom ako spotrebiteľa, ale naopak, je plnením slúžiacim záujmom veriteľa. Dohoda o poskytovaní služieb zo dňa 13.10.2014, preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a je teda neplatná. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 18Co 109/2011. Uviedla, že zmluvný konsenzus účastníkov zmluvy má právotvorné účinky. Pokiaľ ide o návrh a jeho prijatie, musí ísť o vzájomné a obsahovo zhodné prejavy vôle dvoch zmluvných strán, inak platná zmluva nevznikne. Z predmetnej zmluvy vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu na uzavretie zmluvy (bod 5.), ako v jej akceptácii (bod 6.). Dojednanie o RPMN, nemožno považovať za platné zmluvné dojednanie, keďže chýba bezvýhradná akceptácia návrhu a k zmluvnému konsenzu medzi stranami sporu nedošlo (§ 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka). V predsporovej výzve zo dňa 10.10.2016, žalovaného upozornila na nedostatky a zrejme rozpory zmluvy so zákonom. Žalovaný v odpovedi zo dňa 2.12.2016 vyjadril svoj negatívny postoj k doriešeniu veci k spokojnosti oboch strán mimosúdnou cestou. Preto v záujme ochrany svojich práv, bola nútená pristúpiť k podaniu žaloby. Ako dlžník mala povinnosť splatiť úver len do výšky skutočnej istiny, ktorá sa rovná výške požičanej sumy 1.350,-eur. Ku dňu podania žaloby zaplatila žalovanému 1.844,50 eur, teda o 494,50 eur viac, ako jej bolo

poskytnuté. Uvedená suma zakladá bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného na jej úkor. Žalovaný ako spoločnosť sa dlhodobo zaoberá poskytovaním spotrebiteľských úverov, je etablovaný na finančnom trhu a má zákonom stanovenú povinnosť zachovávať odbornú starostlivosť voči svojim klientom - spotrebiteľom. Nesprávnym uvedením RPMN v neprospech spotrebiteľa (zámerným obchádzaním zákonom predpokladaného výpočtu tohto ukazovateľa), žalovaný nepochybne zanedbáva povinnosť zachovávať odbornú starostlivosť tým, že aj keď mu je spôsob výpočtu RPMN dobre známy, náklady spojené s poskytnutím úveru do neho nezahmul, a iba umelo navýšil celkovú sumu, splatnú klientom - spotrebiteľom. Žalovaný, ako subjekt znalý sankcie za porušenie zákona si bol vedomý, že v dôsledku porušenia zákona nemá nárok žiadať od nej i splatenie úrokov z úveru ani iné poplatky, no i tak tieto plnenia prijal. Takéto konanie, je podľa jej názoru, preto možné považovať a hodnotiť za konanie úmyselne zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia. Ako spotrebiteľovi jej teda vznikla majetková ujma vo výške 494,50 eur, na základe plnenia úveru z úverovej zmluvy (nad rámec splatenej istiny), ktorý úver je bezúročný a bez poplatkov. Príčinná súvislosť je demonštrovaná tým, že žalovaný ako subjekt znalý práva, i keď vedel, že v zmysle zákona je úver bezúročný a bez poplatkov, plnenia prijímal na svoj účet a neupovedomil ju o plnení bez právneho dôvodu.

3. Okresný súd Prievidza vo veci rozhodol platobným rozkazom č. k. 7Csp 21/2017-33 zo dňa 16.2.2017, proti ktorému prostredníctvom právneho zástupcu podal odpor žalovaný.

4. Žalovaný v odpore vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Prievidza s tým, že bezdôvodné obohatenie nie je osobitným nárokom, ktorý by bol upravený spotrebiteľským právnym režimom a posudzuje sa podľa § 451 Občianskeho zákonníka. Pokiaľ ide o spôsob konštituovania zmluvného vzťahu (kedy záujemca o úver podáva návrh na uzavretie zmluvy a predkladá ho veriteľovi a ten rozhoduje o jeho schválení/neschválení) uviedol, že schválenie úveru s inými parametrami, ako je uvedené v bode 5., nie je takou zmenou, výhradou či doplnením, ktoré by spĺňalo predpoklady pre aplikáciu § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zmyslom tohto ustanovenia je, aby sa zabránilo vzniku zmluvy inak ako na základe konsenzu. Z tohto pohľadu každá „výhrada, obmedzenie, dodatok či iná zmena“ musia byť takými, že menia predložený návrh do podoby, kedy nezodpovedá vôli oferenta. To sa, ale podľa jeho názoru, v tomto prípade nestalo. Poukázal na to, že zmluvné dojednania zmluvy o revolvingovom úvere, nepredstavujú samostatný dokument, oddelený od zmluvy. Podľa bodu 13. Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014, zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia. Poukázal tiež na čl. 2 zmluvných dojednaní bod 2.1. s tým, že zmluvné strany si výslovne dohodli spôsob konštituovania ich zmluvného vzťahu. Dodatočne ich zmluvnú slobodu a zmluvnú voľnosť, nemožno nahrádzať. V čase podania žiadosti o úver si zmluvné strany stanovili, že žiadosť bude považovaná ako maximálne možná s poukazom na výšku a parametre žiadaného úveru a následne po zhodnotení bonity a schopnosti splácať predmetný úver, bude žiadateľovi poskytnutý úver v takej výške ako žiadal, resp. v nižšej. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o uzatváraní zmlúv, pritom nepredstavujú kogentnú úpravu v tom zmysle, že sa strany nemôžu dohodnúť na tom, čo sa bude považovať za návrh a čo za prijatie návrhu, resp. čo bude alebo nebude zmenou návrhu na uzavretie zmluvy. Podstatné pre konanie, je v prvom rade ustanovenie čl. 2 bod 2.1. zmluvných dojednaní. Ustanovenie o RPMN nie je zmluvná podmienka. Údaj o RPMN, sa v zmysle žiadneho zákona nedá dohodnúť. Ani zák. č. 129/2010 Z.z. neurčuje, že pôjde o dohodnutý údaj, ale o vypočítaný ukazovateľ. Tento zákon pritom určuje aj to, kedy sa uvedený údaj má vypočítať - v čase uzavretia zmluvy o úvere (a nie napríklad v čase podania žiadosti o úvere). V súvislosti s údajom o RPMN poukázal aj na ustanovenia Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES s tým, že z jej ustanovení vyplýva, že zmluva o úvere má obsahovať údaj o RPMN vypočítaný v čase uzavretia (čl. 10 ods. 1 písm. g/ smernice), a nie že tento údaj bude dohadovaný stranami. V bode 5. formuláru: žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru, sa uvádza údaj o hodnote RPMN, ktorý je s ohľadom na údaje uvedené v žiadosti: predpokladanou RPMN za úver, presný údaj o RPMN je uvedený až v bode 6.: ako RPMN za úver. Rozdiel medzi predpokladanou hodnotou RPMN a RPMN schváleného úveru vyplýva výhradne z toho, že RPMN schváleného úveru je možné určiť až po jeho schválení. Pre výpočet RPMN majú totiž význam tieto údaje: suma úveru, celkové náklady, dátum splatnosti prvej splátky, dátum vyplatenia úveru a dátum splatnosti každej splátky. Pri podaní žiadosti o úver, údaj o dátume vyplatenia úveru známym nie je. Ten sa stane známym až pri schválení úveru. Z tohto dôvodu sa údaj o RPMN môže odchyľovať. To však nie je zmenou návrhu. Napokon, žiadateľ o úver nenavrhuje žiadny konkrétny dátum, kedy má byť úver vyplatený. Popieral tvrdenie o nesprávnom údaji o RPMN. Pokiaľ ide o Dohodu o poskytovaní služieb, táto je individuálnym dojednaním. Odplata v nej uvedená

je cenou plnenia a z hľadiska § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, úvaha o neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate, je vylúčená. Služba bola nepovinná a pre jej uzavretie sa žalobkyňa rozhodla sama a dobrovoľne. Preto sa odplata za poskytnutie balíka služieb nemohla zahrnúť do výpočtu RPMN pre úver. Z ustanovenia § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu 13.10.2014 vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Ak by žalobkyňa dohodu vôbec nepodpísala, táto by nikdy nevznikla. Pokiaľ by odplata za poskytnuté služby bola zahrnutá do celkových nákladov, potom by taký postup bol v rozpore so zákonom. Ustanovenia zák. č. 129/2010 Z.z., sú výsledkom implementácie Smernice Rady 2008/48/ES, a pokiaľ ide o výklad § 9 ods. 2 písm. k/, je dôležité a podstatné vychádzať aj z jej ustanovení. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014, v bode 6. obsahuje vyžadovanú výšku splátky: 73,78 eur, termín splatnosti (ku ktorému dňu sa platí - uvedené v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi a v Splátkovom kalendári, ktoré predstavujú neoddeliteľnú súčasť zmluvy), počet splátok: 42, a teda náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z.. V tejto súvislosti poukázal i na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-42/15. Popieral tiež pravdivosť tvrdení žalobkyne o neuvedení údajov o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti úveru. Uviedol, že z ustanovenia čl. 4 bod 4.5. zmluvných dojednaní vyplýva, že úver je po každom revolvingu splatný podľa nového splátkového kalendára, s ktorým bude dlžník oboznámený. Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára, je dňom konečnej splatnosti úveru. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky, vyplýva aj z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Doba trvania zmluvy bola stanovená dátumom splatnosti poslednej splátky úveru, ktorý je 14.4.2018. Popieral tiež, že by uzavretie revolvingového úveru bolo neplatné. Z obsahu žaloby nevyplýva, že by pred podpisom zmluvy žalobkyňa nevedela akú zmluvu uzatvára, čo je jej obsahom. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 3Cdo 81/2011. Poskytnutie revolvingu nie je obligatórne, lebo v prípade nezájmu má klient možnosť vopred vypovedať revolving (čl. 9. zmluvných dojednaní), resp. požiadať o jeho stornovanie. V rámci výpočtov RPMN, regulovaných zák. č. 129/2010 Z.z. (príloha č. 2) sa upravuje určitý špecifický mechanizmus pre výpočet tohto údajov, napr. pre revolvingový úver, kontokorent, kreditné karty a podobne. Teda zákon sám počíta s tým, že revolvingové úvery sa bežne poskytujú. A práve preto, obsahuje určité osobitné pravidlá pre také prípady. Vychádzajú z teórie racionálneho zákonodarcu platí, že ak sa stanovujú osobitné pravidlá pre takéto prípady, potom sa nielen predpokladá, že nastanú, ale že sa musia aj regulovať. Európska komisia, za účelom zavedenia jednotného mechanizmu výpočtu RPMN, obzvlášť pre prípady opakovaných (revolvingových) úverov, či zmlúv uzavretých na dobu neurčitú a podobne, pritom vydala metodickú pomôcku. Poukázal na to, že žalobkyňa obsah zmluvy ani následne nespochybňovala. Je pomerne nelogické, prejavovať nespokojnosť až so značným časovým odstupom. Nakoľko žalobkyňa revolving ani poskytnutý nebol, návrh o určenie neplatnosti revolvingu a povinnosť ho uhradiť do výšky istiny poskytnutého revolvingu, nemá oporu v žiadnej skutočnosti, po právnej stránke je nedôvodným. Tvrdenia žalobkyne, týkajúce sa Dohody o poskytovaní služieb zo dňa 13.10.2014, popiera. Z obsahu žaloby nevyplýva, v čom má spočívať dôvod neplatnosti, v čom neprijateľnosť poplatkov, aké sú dôvody nerovnováhy v postavení strán. Žalobkyňa pritom v žalobe nespochybňuje, že sa s dohodou oboznámila a uzavrela ju dobrovoľne. S poukazom na jej čl. I. bod 2., je individuálnym dojednaním v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka a nadväzne na to je po právnej stránke vylúčený záver o neprijateľnosti. S poukazom na § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, odplata v Dohode o poskytovaní služby zo dňa 13.10.2014 je cenou plnenia, čiže z hľadiska uvedeného ustanovenia zákona, úvaha o neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate je vylúčená. Ani cena plnenia, a to aj v zmysle výslovného znenia Smernice Rady 93/13/EHS v článku 4 ods. 2 a ani dojednanie o nej, nie sú neprijateľnou podmienkou. Vzniesol (žalovaný) námietku premlčania uplatňovaného nároku, a to z pohľadu uplynutia subjektívnej ako aj objektívnej premlčacej lehoty. Žalobkyňa v žalobe žiadnym spôsobom nepreukázala moment, kedy sa dozvedela o bezdôvodnom obohatení. Subjektívna premlčacia doba je pritom viazaná na to, že poškodený subjekt má k dispozícii skutkové okolnosti, z ktorých odvodzuje svoje údajné nároky na vydanie bezdôvodného obohatenia.

5. Žalobkyňa v podaní zo dňa 24.3.2017, prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že právny stav, ktorého sa domáha priamo predpokladajú právne normy, a to v prípade neplatnosti priamo Občiansky zákonník, ktorý predpokladá, že právny úkon sa považuje za neplatný pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi, a v prípade bezúročnosti a bez poplatkovosti priamo zák. č. 129/2010 Z.z.. Za miestne príslušný na konanie vo veci, považovala Okresný súd Prievidza (§ 19 písm. d/ Civilného sporového poriadku) s tým, že síce bezdôvodné obohatenie ako také je samostatným inštitútom, avšak jeho vznik a celkové posúdenie dôvodnosti nároku, vyplýva zo spotrebiteľského charakteru zmluvy uzavretej

medzi stranami sporu. V súvislosti s čl. 2, bod 2.1. zmluvných dojednaní uviedla, že ak žalovaný mal v úmysle poskytnúť jej úver na základe iných podmienok ako boli uvedené v jej žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru, mal uzavrieť zmluvu, obsahom ktorej by boli jeho nové podmienky. K tomu však nemohlo dôjsť iba formou vyplnenia údajov čl. 6 zmluvy, označeného ako: údaje o schválenom revolvingovom úvere, resp. formou: Oznámenie veriteľa o schválení úveru. Je pritom zrejmé, že v čase podpisu žiadosti o poskytnutie úveru, nemala vedomosť o výške RPMN, ktorú žalovaný uviedol v čl. 6 zmluvy a v oznámení veriteľa o schválení úveru, keďže k tomu došlo až dňa 13.10.2014. Proces uzatvárania zmluvy, možno rozdeliť na fázu návrhu a na fázu jeho akceptácie, ale stále musí ísť o prijatie návrhu bez jeho podstatných zmien. Ak nie je návrh akceptovaný v celom rozsahu, ide o nový návrh, ktorý musí byť prijatý druhou stranou. V prípade, ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene RPMN, dochádza tým k zmene podstatnej náležitosti zmluvy a takúto odpoveď treba považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu zmluvy s takouto novou RPMN, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy - ňou ako dlžníkom. V danom prípade k tomu nedošlo, preto treba mať za to, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, uzavretá nebola. Pokiaľ žalovaný poukázal na to, že zákon o spotrebiteľských úveroch ustanovuje RPMN ako nie dohodnutú zmluvnú podmienku, ale vypočítaný ukazovateľ v čase podpísania zmluvy, tak pri tejto konštrukcii opomenul skutočnosť, že údaj o RPMN je povinným údajom spotrebiteľskej zmluvy na to, by sa spotrebiteľ vedel správne a ekonomicky rozhodnúť o výhodnosti úveru, a má preto byť spotrebiteľovi známy v čase podpísania zmluvy. Je teda neprípustné, aby veriteľ dopĺňal tieto údaje do zmluvy až niekoľko dní po podpise zmluvy a pritom sa tváril, že koná podľa zákona. Pokiaľ žalovaný poukázal na Smernicu Rady č. 2008/48/ES, tak členské štáty sa za účelom dosiahnutia najlepšieho výsledku smernice môžu odchýliť od samotného znenia smernice a zaviesť v súlade so všeobecnou zásadou únieového práva prísnejšiu vnútroštátnu právnu úpravu, čo potvrdil aj Súdny dvor EÚ v rozhodnutí C-28/99, C-286/94, C-340 a 401/95, C-47/96. Pokiaľ ide o správnosť hodnoty RPMN uviedla, že od žalovaného z dôvodu zaúčtovania poplatku za poskytnutie úveru obdržala reálne sumu 1.215,- eur a nie 1.350,- eur. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Trnava č. k. 10CoE 313/2010. Žalovaný aj napriek reálne poskytnutej istine úveru, ktorú predstavuje suma 1.215,- eur, jej (žalobkyni) úročil sumu vo výške 1.350,- eur, a z tejto aj vypočítaval RPMN. Skutočná výška RPMN pre úver vyplývajúci zo zmluvy, je pri uplatnení správneho výpočtu na úrovni 32,27% (namiesto žalovaným v zmluve uvádzaných 26,07%). Pokiaľ ide o Dohodu o poskytovaní služieb zo dňa 13.10.2014, za neprijateľnú je potrebné považovať aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a v skutočnosti slúži záujmom dodávateľa. Samotný podpis dohody, pritom nemožno považovať za splnenie podmienky preukázania individuálne dojednanej zmluvnej podmienky (ako to tvrdí žalovaný). Dohoda je nepochybne súčasťou formulárovej zmluvy. Občiansky zákonník obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok. Ako spotrebiteľ a súčasne slabšia strana sporu, nemala možnosť participovať na vytvorení formulárovej zmluvy, nepochybne bola z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou. Poukázala na body 25. až 29. rozsudku Súdneho dvora EÚ C-168/05. Dohoda o poskytovaní služby, uzatvorená spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere už bola súdom v obdobných prípadoch vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku (Okresný súd Stará Ľubovňa č. k. 1C 125/2013, Krajský súd Košice č. k. 2Co 177/2015, Krajský súd Prešov č. k. 19Co 282/2015). Preto sa žalovaný mal zdržať jej použitia i v prejednávacom prípade. Výška odplaty, pritom predstavuje s poukazom na výšku skutočne poskytnutého úveru, navýšenie nákladu na úver o 17% (za službu, ktorá reálne neslúži záujmom spotrebiteľa). Zotrvávala na svojom tvrdení zo žaloby, že v zmluve nie je uvedený spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky tak, ako to výslovne a celkom jednoznačne vyžaduje zákonné ustanovenie, platné ku dňu 13.10.2014. V súvislosti s rozhodnutím C-42/15 uviedla, že Súdny dvor EÚ vykladá jedine a výlučne právo Európskej únie a ako taký, nikdy nie je oprávnený poskytovať výklad práva vnútroštátneho. Priamy účinok Smernice Rady 2008/48/ES, keďže sa jedná o spor medzi jednotlivcami, je pritom vylúčený a výklad formou nepriameho účinku nie je možný, pretože by sa jednalo o výklad práva contra legem. Obchodnú podmienku používanú veriteľmi v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, spočívajúcu v nečlenení splátok na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, je potrebné hodnotiť tiež ako neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka. Sú to veritelia, ktorí svojvoľne a nekontrolovateľne priradujú splátky a určujú, aká časť sa použije na splátky istiny a aká na splátky odmeny veriteľa (úroky a poplatky), pričom spotrebiteľ nemá žiadnu moc skontrolovať, podľa akého kľúča toto veriteľ robí. Zotrvávala i na ďalšom tvrdení zo žaloby, že zákonodarca pri údají o termíne konečnej splatnosti úveru vyžaduje, aby tento bol určený presným dátumom. Žalovaným spomínané dokumenty, ktoré majú byť súčasťou zmluvy a ktoré majú obsahovať termín konečnej splatnosti úveru, jej boli zaslané až dodatočne, po podpise zmluvy. Je neprípustné, aby

podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., ktoré zmluva pod sankciou neplatnosti, resp. pod sankciou straty práv veriteľa na úroky a poplatky musí obsahovať, boli spotrebiteľovi len dodatočne po podpise zmluvy doručené poštou a zároveň vyhlasované za neoddeliteľnú súčasť zmluvy bez toho, aby bol k tomu potrebný písomný súhlas druhej zmluvnej strany. Zotrvala tiež na tom, že jej zámerom nebolo uzatvorenie revolvingového úveru, ale jeho uzatvorenie jej bolo vnútené predpísanou formou zmluvy. Poukázala na rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 3Co 289/2014, ktorý takéto dojednanie považoval za neplatné. V prejednávanej veci dojednanie o revolvingu inkorporované v nepodpísaných zmluvných dojednaniach, je preto neplatné, nakoľko: v zmluve je uvedená iba výška revolvingu, ročná úroková sadzba revolvingu vo výške 18,07%, spôsob vyplácania revolvingu ako aj neprimerane ohraničené možnosti vypovedania revolvingu sú uvedené v zmluvných dojednaniach, podľa ktorých žalovaný je oprávnený formou následného oznámenia zmeniť zmluvné podmienky získania revolvingu bez jej (žalobkyne) súhlasu ako spotrebiteľa, neexistuje pritom osobitná podpísaná zmluva, v ktorej by bol tento záväzok individualizovaný. Žalovaný pre ňu z nepochopiteľných dôvodov, vznáša námietku premlčania s tým, že podľa jeho názoru uplynula objektívna aj subjektívna lehota, avšak žiadnym spôsobom svoje tvrdenia nepodporil a nepreukázal. Pokiaľ ide o začiatok plynutia subjektívnej lehoty, tento je pritom viazaný na moment, kedy jej právny zástupca posúdil podklady týkajúce sa prejednávanej zmluvy a prevzal právne zastúpenie (konkrétne ide o mesiac október 2016) a informoval ju o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil, t. j., že má proti žalovanému nárok na vydanie takéhoto bezdôvodného obohatenia. Subjektívna premlčacia lehota, pritom stále plynie a predmetný nárok si uplatnila v priebehu jej plynutia (subjektívna premlčacia lehota uplynie najskôr mesiacom október 2018). Žalovaným vznesená námietka premlčania, je preto bezpredmetná. Obdobný právny názor o začiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty vyslovil i Krajský súd Košice v rozhodnutí č. k. 2Co 177/2015, Krajský súd Banská Bystrica v rozhodnutí č. k. 13Co 462/2015. Súdny v Slovenskej republike sa taktiež opakovane vyjadrovali k otázke znalosti právnej úpravy zo strany spotrebiteľa, keďže aj táto otázka je vzhľadom na zaužívanú zásadu „neznalosť zákona neospravedlňuje“, dôležitá na posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby a uzavreli ju nasledovne: „Kým rešpektovanie tohto princípu v spotrebiteľských vzťahoch zo strany dodávateľa (poskytovateľa, podnikateľa) treba vyžadovať v najvyššej možnej miere, jeho uplatnenie v neprospech spotrebiteľa bude prichádzať do úvahy len výnimočne, ak to budú odôvodňovať konkrétne okolnosti prípadu. Aj v prípade uvedeného totiž platí, že v konkrétnych súvislostiach ustupuje na strane spotrebiteľa dôležitejšiemu princípu, ktorým je princíp ochrany spotrebiteľa. Vychádzajúc z povahy spotrebiteľských právnych vzťahov, odporuje realite praktického života, a teda aj zdravému rozumu požiadavka na podrobnej (až detailnej) znalosti právnych predpisov zo strany spotrebiteľa. Preto neinformovanosť spotrebiteľa, resp. jeho nedostatočná informovanosť v tejto oblasti, mu nemôže byť na ujmu (Najvyšší súd Slovenskej republiky č. k. 6MCdo 9/2012)“. Pokiaľ ide o objektívnu premlčaciu lehotu, predmetná zmluva bola podpísaná dňa 13.10.2014 a plnenie z nej nastalo až po tomto dátume. Aj keby k bezdôvodnému obohateniu došlo hneď, a to podpisom zmluvy, objektívna 3 ročná lehota uplynula dňa 13.10.2017, a objektívna 10 ročná lehota uplynie až dňa 13.10.2024.

6. Na pojednávaní dňa 12.12.2017 žalobkyňa, prostredníctvom právneho zástupcu navrhla, aby súd pripustil zmenu - rozšírenie žaloby o zaplatenie sumy 135,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne, z dlžnej sumy 135,- eur od 2.12.2016 do zaplatenia. Procesný návrh odôvodnila tým, že po zohľadnení údajov o ňou uhradené sumy v prospech žalovaného a skutočnej sumy peňažných prostriedkov, ktoré jej boli poskytnuté, výška bezdôvodného obohatenia predstavuje 629,50 eur (v žalobe si uplatnila nárok o zaplatenie 494,50 eur).

7. Okresný súd Prievidza uznesením č. k. 7Csp 21/2017-77 zo dňa 12.12.2017 pripustil zmenu - rozšírenie žaloby o zaplatenie sumy 135,- eur s 5% úrokom z omeškania ročne, z dlžnej sumy 135,- eur od 2.12.2016 do zaplatenia.

8. Dňa 12.12.2017 žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu predložil rozpis vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. 8500084588 s tým, že výsledný údaj je: 26,07%.

9. V podaní zo dňa 27.12.2017 (súd pritom neaplikoval § 153 ods. 2 Civilného sporového poriadku) žalobkyňa, prostredníctvom právneho zástupcu uviedla, že z rozpisu vzorca nie je zrejmé, ako žalovaný dosiahol údaj o RPMN, resp. v snahe zachrániť situáciu do vzorca dosadil údaje, ktoré ani nie sú v zmluve uvedené (odpočítal poplatok za poskytnutie úveru vo výške 135,- eur, čím sa znížila celková výška nákladov, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť). Skutočná výška RPMN je úplne iná (vyššia), ako je

výška uvedená v predmetnej zmluve, ako i vo vyjadrení žalovaného. Týmto výpočtom sám (žalovaný) potvrdil jej (žalobkyne) tvrdenie. Výpočty, ktoré ona predložila, boli vykonané na portále finančnej osvety a ochrany finančného spotrebiteľa. Poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti Finway, a.s., v ktorej veci jej predmetom bolo započítanie poplatku za poskytnutie úveru, do výšky úveru na účely výpočtu RPMN, kedy peniaze reálne spotrebiteľovi poskytnuté neboli, ale veriteľ ich zahrnul do istiny úveru. Súdny dvor v danej veci ustálil, že do celkovej výšky úveru v zmysle čl. 3 písm. I/ a č. 10 ods. 2 Smernice 2008/48/ES nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmena za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Uviedla, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru, nutne vedie k podhodnoteniu RPMN.

10. V podaní zo dňa 8.2.2018 žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu uviedol, že žiadna právna úprava neurčuje, že pojem „poskytnutie úveru“ je rovnocenný, či dokonca synonymom „vyplatenia úverových peňažných prostriedkov“. Poskytnutím úveru sa v zmysle právnej úpravy a tiež ustálenej obchodnej praxe (vrátane bankovej i nebankovej) rozumie nielen vyplatenie prostriedkov úveru (v hotovosti, na účet a podobne), ale každá zákonom uznaná forma splnenia záväzku, teda aj započítanie. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. Obdo V 47/2001. Tak, ako v prípade účelového úveru, kedy poskytovateľ poskytuje peňažné prostriedky dlžníkovi na účet tretej osoby (napríklad na financovanie predmetu kúpy, ku ktorej sa úver účelovo viaže a podobne), rovnako aj v prípade uhradenia jedného úveru druhým (z právneho hľadiska najčastejšie ide o započítanie pohľadávky), vždy pôjde o poskytnutie úveru. Poskytnutím úveru sa teda rozumie úkon, ktorým sa splní záväzok poskytovateľa úveru uvoľniť peňažné prostriedky spôsobom a vo forme, ktorá je medzi stranami dohodnutá. To, že žalobkyni bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by jej bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní poplatku za uzatvorenie zmluvy. Poplatok za uzatvorenie zmluvy, je súčasťou celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V súvislosti s rozhodnutím C-377/14 Radlinger, Radlingerová uviedol, že tvrdenie žalobkyne nie je korektné, lebo vychádza len z čiastkového, nie však úplného prevzatia pasáží rozhodnutia. Úver, ako taký sa môže poskytnúť každým spôsobom, ktorý pripúšťa platné právo (s výnimkou poskytnutia v hotovosti), t. j. i formou započítania. Tvrdil, že výpočet RPMN je správny, v súlade so zák. č. 129/2010 Z.z.. Výpočet uvádzaný žalobkyňou, prostredníctvom internetovej kalkulačky nepovažuje za hodnoverný dôkaz a vznáša pochybnosť o tom, že tento výpočet obsahoval všetky podstatné údaje potrebné pre výpočet RPMN (a v konečnom dôsledku aj celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť). Poukázal v tejto súvislosti na súdu už predložený rozpis vzorca pre výpočet RPMN.

11. V podaní zo dňa 19.2.2018 sa žalobkyňa, prostredníctvom právneho zástupcu pridriavala dovtedajších prednesov vo veci s tým, že ak zo strany adresáta návrhu na uzavretie zmluvy dôjde k zmene RPMN, dochádza tým k zmene podstatnej náležitosti a takúto odpoveď je potrebné považovať za nový návrh. Následne preto, aby došlo k uzavretiu zmluvy s takouto novou RPMN, je potrebné túto odpoveď chápať ako návrh zmluvy, ktorý musí byť opätovne prijatý pôvodným navrhovateľom zmluvy, teda ňou ako dlžníkom. K tomuto však nedošlo a preto treba mať za to, že predmetná zmluva uzavretá nebola. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ C-377/14 Radlinger, Radlingerová poukázala na body 83 - 87.

12. Okresný súd Prievidza rozsudkom č. k. 7Csp 21/2017-127 zo dňa 27.2.2018 zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni 555,72 eur s 5% úrokom z omeškania ročne zo sumy 555,72 eur od 1.12.2016 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a žalobkyni priznal proti žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 76,54%.

13. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal včas odvolanie žalovaný, prostredníctvom právneho zástupcu. Uviedol, že z povahy niektorých náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že nemôžu byť predmetom konsenzu. Medzi údaje, ktoré nie je možné dohodnúť patrí aj hodnota RPMN. Ak by ako veriteľ neurčil údaj RPMN schváleného úveru, či revolvingu postupom podľa zák. č. 129/2010 Z.z., teda by ho neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s „predpokladanou RPMN“ uvedenou v bode 5. zmluvy, porušil by zákon o spotrebiteľských úveroch. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a o veci sám rozhodol tak, že žalobu zamietne aj v časti, v ktorej jej bolo vyhovené.

14. Žalobkyňa, prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedla, že RPMN je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a pri jej zmene musí ísť o nový návrh na uzavretie zmluvy. Pokiaľ ide o požiadavku zákona, že údaj o RPMN sa určuje na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, tak z hľadiska kontraktačného procesu je nutné túto požiadavku vykladať spôsobom, že ide o konsenzus obidvoch zmluvných strán o hodnote RPMN, na základe ostatných dojednaných údajov zmluvy. Občiansky zákonník nemá ustanovenie, že na uzavretie zmluvy stačí dohoda strán o jej podstatných náležitostiach, preto na uzavretie zmluvy sú nevyhnutné dva adresované jednostranné právne úkony, ktoré sú plne obsahovo zhodné.

15. Krajský súd Trenčín uznesením č. k. 5Co 169/2018-152 zo dňa 25.10.2018 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o peňažnom plnení priznanom žalobkyňi a výroku o náhrade trov konania zrušil, a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

16. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že žalobkyňa na vopred predpripravenom formulári žalovaného, navrhla mu uzatvorenie zmluvy o úvere, keď do bodu 5. žiadosti vypísala údaje o požadovanom úvere. Žalovaný jej návrh v bode 6. bezvýhradne akceptoval a to pokiaľ ide o výšku úveru, výšku a počet splátok úveru, úrokovú sadzbu. Strany sporu sa tak dojednali na podstatných náležitostiach zmluvy, čím medzi nimi došlo podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Za právne irelevantnú, pre otázku riadneho uzatvorenia zmluvy, považoval odvolací súd skutočnosť, že žalovaný pri prijatí návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy napísal do údajov o schválenom úvere (bod 6.) údaj o RPMN, ktorý sa líši do toho, ktorý vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy uviedla žalobkyňa. Podľa názoru odvolacieho súdu, uvedená skutočnosť neznamená, že žalovaný prijal návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy so zmenami. Hodnota RPMN úveru, nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci zmluvy konsenzuálne dohodnúť. V ďalšom konaní, mal súd prvej inštancie vyvodiť z výsledkov vykonaného dokazovania nové skutkové zistenia a právne závery, ohľadne uzatvorenia zmluvy o úvere medzi stranami a o platnosti takejto zmluvy, s ohľadom na žalobkyňou v žalobe tvrdené dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru. Odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, keď dospel k záveru, že medzi stranami sporu nedošlo k uzatvoreniu riadnej zmluvy, resp., že táto je pre nedodržanie písomnej formy neplatná. Dôsledkom toho bol nesprávny, resp. predčasný jeho právny názor, že v spore uplatnený nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia je čiastočne dôvodný.

17. Žalobkyňa, jej právny zástupca a právny zástupca žalovaného ospravedlnili neprítomnosť na určenom termíne pojednávania. Súhlasili, aby súd vec prejednal v ich neprítomnosti.

18. Súd vo veci (i s poukazom na ustanovenie § 295 Civilného sporového poriadku) vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením sa so Žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014, so Zmluvnými dojednaniami Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., s Dohodou o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014, s predžalobnou výzvou zo dňa 10.10.2016, s odpoveďou žalovaného zo dňa 2.12.2016, s Oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014, s výpisom z účtu, s prehľadom úhrad, s Rozpisom vzorca pre výpočet RPMN k zmluve č. XXXXXXXXXXXX.

19. Z vykonaného dokazovania súd zistil nasledujúci skutkový stav:

20. Zo Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z bodu 5. vyplýva, že žalobkyňa ako dlžník žiadala žalovaného o poskytnutie úveru za nasledujúcich podmienok: informatívny údaj o predpokladanej mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá) 73,78 eur, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.350,- eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 42,68 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru plus poplatok za poskytnutie úveru) 1.927,56 eur, predpokladaná RPMN za úver 26,16%, ročná úroková sadzba úveru 18,07%, priemerná RPMN za úver 44,06%, poskytnutá čiastka revolvingu 1.350,- eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu plus poplatok za poskytnutie revolvingu) 1.927,56 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu

26,16%, ročná úroková sadzba revolvingu 18,07%, poplatok za poskytnutie úveru / revolvingu 135,- eur. V bode 6.: údaje o schválenom revolvingovom úvere (nevyplňajte) je uvedené: informatívny údaj o mesačnej platbe (mesačná splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytovaní služieb) 73,78 eur, poskytnutá čiastka úveru (úverový limit) 1.350,- eur, splatnosť úveru (počet splátok) 42, mesačná splátka (vrátane úrokov) 42,68 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru plus poplatok za poskytnutie úveru) 1.927,56 eur, RPMN za úver 26,07%, ročná úroková sadzba úveru 18,07%, priemerná RPMN za úver 44,06%, poskytnutá čiastka revolvingu 1.350,- eur, celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu plus poplatok za poskytnutie revolvingu) 1.927,56 eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,07%, ročná úroková sadzba revolvingu 18,07%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05%, poplatok za poskytnutie úveru / revolvingu 135,- eur. Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, je žalobkyňou podpísaná dňa 9.10.2014 a žalovaným dňa 13.10.2014.

21. Z Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014 vyplýva, že upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej Zmluve o revolvingovom úvere s číslom rovnakým ako je číslo Dohody, kde poskytovateľ má postavenie veriteľa a zákazník postavenie dlžníka. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56% zo sumy schváleného úveru, zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. V čl. II. Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014 sú uvedené služby: Informácia o zostávajúcich záväzkoch, Odklad splatnosti splátok, Informácia pred splatnosťou splátky, Informácia o prijatí platby, Vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, Zmena zmluvy na podnet klienta, Prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, Druhá pomienka zdarma, Podpora call centra a osobné stretnutie s viazaným finančným agentom.

22. V Oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13.10.2014, je uvedené: číslo Zmluvy o revolvingovom úvere: č. 8500084588, schválená výška úveru: 1.350,- eur, splatnosť úveru: 42 mesiacov, výška mesačnej splátky úveru: 42,68 eur, z toho istina: 32,14 eur, z toho úroky: 10,54 eur, splátka Dohody o poskytnutí služby (mesačne): 31,10 eur, výška celkovej platby na úhradu (mesačná splátka úveru plus splátka Dohody o poskytnutí služby): 73,78 eur, poplatok za poskytnutie úveru / revolvingu: 135,- eur, dátum splatnosti prvej splátky úveru: 14.11.2014, dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 14.4.2018, periodicita splácania: mesačná, dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 14, celková výška úveru: 1.350,- eur, RPMN úveru 26,07%, priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania Zmluvy o revolvingovom úvere: 44,06%, schválená výška revolvingu: 1.350,- eur, zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu: 1.350,- eur, výška mesačnej splátky úveru po vykonaní revolvingu: 42,68 eur, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška): 26,07%, úverový limit: 1.350,- eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t. j. úver plus úroky za celú dobu čerpania úveru plus poplatok za poskytnutie úveru) 1.927,56 eur, odplata za poskytnutie služby v zmysle Dohody o poskytovaní služieb: 1.306,20 eur, ročná úroková sadzba úveru: 18,07%, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t. j. revolving plus úroky za celú dobu čerpania revolvingu plus poplatok za poskytnutie revolvingu): 1.927,56 eur, ročná úroková sadzba revolvingu: 18,07%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05%, dátum nadobudnutia platnosti Zmluvy o revolvingovom úvere: 13.10.2014, dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o revolvingovom úvere: 13.10.2014.

23. Z výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že žalobkyňi poukázal sumu 1.215,- eur, pričom ako VS je uvedené číslo: XXXXXXXXXXXX.

24. Z prehľadu úhrad vyplýva, že žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo sumu 1.770,72 eur: dňa 12.11.2014, dňa 12.12.2014, dňa 14.1.2015, dňa 13.2.2015, dňa 12.3.2015, dňa 14.4.2015, dňa 14.5.2015, dňa 14.6.2015, dňa 13.7.2015, dňa 14.8.2015, dňa 11.9.2015, dňa 14.10.2015, dňa 12.11.2015, dňa 11.12.2015, dňa 14.1.2016, dňa 15.2.2016, dňa 14.3.2016, dňa 14.4.2016, dňa 13.5.2016, dňa 14.6.2016, dňa 14.7.2016, dňa 12.8.2016, dňa 19.9.2016 a dňa 16.10.2016: po 73,78 eur.

25. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že za obchodnou zástupkyňou žalovaného sa dostavila s tým, že žiada o poskytnutie úveru. Obchodná zástupkyňa reagovala slovami, že ju budú informovať, či veriteľ úver schválil. Pred podpisom Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere, si v nej skontrolovala len výšku úveru, o poskytnutie ktorého žiadala. Či je úver pre ňu výhodný alebo nie posudzovala podľa výšky splátky, či bude schopná ju splácať. Pokiaľ ide o Dohodu o poskytovaní služieb zo dňa 13.10.2014, nevedela o tom, že by ju podpísala. Či jej bolo doručené Oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, uviesť nevedela. Žalovaný v súvislosti s uzavretím zmluvy, ju neinformoval o krátení výšky poskytnutého úveru. Zistila to až, keď jej peňažné prostriedky boli poukázané na účet. V čase podpisu Zmluvy / Žiadosti nevedela, čo treba rozumieť pod slovom: revolving a ani ročná percentuálna miera nákladov. Obchodná zástupkyňa žalovaného sa nevyjadrovala ani o odplate 2,56%. V čase podpisu Žiadosti / Zmluvy nedokázala posúdiť tento zmluvný formulár, resp. ani ďalšie listiny podľa režimu Zákona o spotrebiteľských úveroch, nevedela aplikovať príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka ohľadom vzniku právneho úkonu, resp. obligatórnych náležitostí zmluvy, nedokázala vyhodnotiť, či je alebo nie je neplatným právnym úkonom, či žalovaný má nárok len na zaplatenie istiny. V jesennom období roku 2016 sa dozvedela od svojho právneho zástupcu, že úver z titulu predmetnej zmluvy splatila nad rámec poskytnutej sumy (istiny), že na strane žalovaného na jej úkor vzniklo bezdôvodné obohatenie. Dostavila sa za ním následne po tom, ako si z rádia vypočula reláciu, predmetom ktorej bola nezákonnosť zmlúv, uzavretých medzi spotrebiteľom a nebankovými subjektmi.

26. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

27. Podľa § 43c citovaného zákona, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

28. Podľa § 44 ods. 1 veta prvá citovaného zákona zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť.

29. Podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

30. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

31. Hodnotením skutkového stavu veci dospel súd k právnemu záveru, že žaloba o zaplatenie sumy 555,72 eur s príslušenstvom, je opodstatnená.

32. Rozsudok Okresného súdu Prievidza č. k. 7Csp 21/2017-127 zo dňa 27.2.2018 vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, je právoplatný.

33. Okresný súd Prievidza v odôvodnení uvedeného rozsudku (bod 33. až 37.) uviedol, že je na konanie miestne príslušný. Bezodôvodné obohatenie, ako také, je síce samostatným inštitútom, avšak jeho vznik a celkové posúdenie dôvodnosti nároku žalobkyne, vyplýva zo spotrebiteľského charakteru Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500084588. Spotrebiteľský charakter sporu, preto zostáva zachovaný. Ustanovenie § 19 Civilného sporového poriadku, umožňovalo žalobkyni vybrať si medzi všeobecným súdom žalovaného a súdom, v obvode ktorého má (žalobkyňa) adresu trvalého pobytu.

34. Zo Zmluvných dojednaní (čl. 2 bod 2.1) Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. vyplýva, že Zmluva o revolvingovom úvere sa uzatvára na predtlačenom formulári veriteľa. Vyplnená Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru podpísaná dlžníkom je návrhom na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere. Zmluva o revolvingovom úvere je uzatvorená a nadobúda platnosť a účinnosť, dňom podpisu dlžníka a veriteľa.

35. Vznik zmluvy, ako dvojstranného právneho úkonu predpokladá dva jednostranné právne úkony dvoch rozličných strán, a to navzájom adresované.

36. Dňa 9.10.2014 žalobkyňa podpísala formulárovú žiadosť, ktorá je návrhom na uzavretie Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX.

37. Podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

38. Podľa § 19 ods. 1 citovaného zákona, ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

39. Bod 5. Žiadosti o revolvingovom úvere / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX obsahuje údaj o predpokladanej RPMN za úver 26,16%, o predpokladanej RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,16%, pričom v bode 6. sú uvedené iné údaje, a to RPMN za úver 26,07%, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 26,07%.

40. Rozdiel medzi údajmi uvedenými v bode 5. a v bode 6. Žiadosti o revolvingovom úvere / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (medzi návrhom a prijatím návrhu), je teda v údají o RPMN.

41. Hodnota RPMN úveru nie je náležitosťou zmluvy, na ktorej by sa mali účastníci konsenzuálne dohodnúť (z hľadiska vzniku zmluvy). Takáto hodnota totiž zohľadňuje parametre poskytovaného úveru a je daná výpočtom matematického vzorca, stanoveného v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

42. Žalovaný návrh žalobkyne na uzatvorenie Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, pokiaľ ide o výšku úveru, výšku a počet splátok, úrokovú sadzbu úveru, celkovú čiastku, ktorú musí dlžník zaplatiť akceptoval, a to v bode 6. Strany sporu sa tak dojednali na podstatných náležitostiach zmluvy, čím medzi nimi došlo podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka k uzatvoreniu písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere (revolvingovom úvere), v zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, v spojení so zákonom č. 129/2010 Z.z., v znení účinnom ku dňu 13.10.2014. Uvedené skutočnosti vyplývajú z odôvodnenia rozhodnutia Krajského súdu Trenčín č. k. 5Co 169/2018-152 zo dňa 25.10.2018, ktorým bol v napadnutej časti zrušený rozsudok súdu prvej inštancie č. k. 7Csp 21/2017-127 zo dňa 27.2.2018.

43. Ak sa účastníci Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dojednali na jej podstatných náležitostiach, vykonal sa výpočet RPMN úveru podľa zákonom stanoveného matematického vzorca a zistená hodnota sa uviedla veriteľom (žalovaným) do akceptácie návrhu dlžníka (žalobkyne) na uzatvorenie zmluvy, a to bez ohľadu na to, či samotná dlžníčka nejakú hodnotu RPMN úveru vo svojom návrhu uviedla alebo nie. Či však výpočet RPMN bol realizovaný správne, bude súd posudzovať až v ďalších častiach odôvodnenia rozsudku.

44. Právne irelevantnou, pri posudzovaní otázky riadneho uzatvorenia Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi stranami sporu je teda skutočnosť, že žalovaný pri prijatí návrhu žalobkyne na uzatvorenie zmluvy, napísal do údajov o schválenom úvere (bod 6.) údaj o RPMN, ktorý sa líši od toho, ktorý uviedla vo svojom návrhu na uzatvorenie zmluvy, dlžníčka. Ako to už bolo uvedené, či však výpočet RPMN bol realizovaný správne, bude súd posudzovať až v ďalších častiach odôvodnenia rozsudku.

45. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX medzi stranami sporu, vznikla.

46. Žalovaný Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uzatváral v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, čo je zrejmé aj z výpisu z obchodného registra, kde týmto predmetom je i poskytovanie pôžičiek a úverov. Z tohto dôvodu sa považuje za dodávateľa. Z obsahu zmluvy nevyplýva, že by žalobkyňa pri jej uzatváraní konala v rámci predmetu obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, preto sa považuje za spotrebiteľa.

47. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať náležitosti uvedené pod písm. a/ až y/.

48. Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1, alebo d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere, je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e/ veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

49. Zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, v znení účinnom ku dňu uzavretia Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500084588 presne definuje, aké náležitosti musí zmluva obsahovať.

50. Pokiaľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z podstatných (obligatórnych) náležitostí, predpísaných v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. je postačujúce, aby bol úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov.

51. Podľa § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť.

52. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX uvedenú podstatnú náležitosť, neobsahuje. Za jej splnenie, nie je možné považovať uvedenie sídla žalovaného v záhlaví zmluvy, v rámci jeho ďalších identifikačných údajov. Tieto údaje, ktoré vyplývajú z obchodného registra, len umožňujú nezameniteľným spôsobom určiť žalovaného ako poskytovateľa úveru. Z ustanovenia § 9 ods. 2 písm. c) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014 nevyplýva, že adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, by mala byť totožná so sídlom tohto subjektu. Navyše, v prípade nebankových subjektov, ktoré pôsobia tak ako žalovaný na území celého Slovenska, nie je vylúčené, aby reklamácia alebo sťažnosť nemohla byť vybavená na inom mieste a to v mieste, čo najbližšom bydlisku spotrebiteľa. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, v ustanovení § 11 ods. 1 písm. b) s neuvedením tejto náležitosti spája sankciu, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (porovnaj rozsudok Krajského súdu Prešov č. k. 7Co 72/2018).

53. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti: dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

54. Splatnosť úveru, uvedená len v závislosti od počtu splátok, t. j. 42 mesiacov, nemôže nahradiť náležitosť vymedzenú v citovanom ustanovení zákona. Údaj o konečnej splatnosti úveru, musí byť v zmluve uvedený konkrétnym dátumom, teda dňom, mesiacom a rokom (presná časová a dátumová špecifikácia, určená na základe vstupných údajov). Zákonodarca počet splátok stanovil až pri ďalšej povinnej náležitosti, uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z., a preto nemohol mať na mysli počet splátok aj pri náležitosti predstavujúcej termín konečnej splatnosti úveru. Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, v ktorom je uvedený termín splatnosti prvej splátky úveru: 14.11.2014 a termín poslednej splátky úveru: 14.4.2018, bolo vyhotovené dňa 13.10.2014, t. j. v deň podpisu zmluvy žalovaným. Žalobkyňa zmluvu podpísala dňa 9.10.2014, teda skôr a kedy nemala vedomosť o tom, ako je stanovená splatnosť prvej a poslednej splátky úveru. Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, je jednostranným právnym úkonom žalovaného a nie je žalobkyňou podpísané. Právne relevantné je to, čo je uvedené v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ako v dvojstrannom prejave vôle oboch zmluvných strán. Za splnenie povinnosti uviesť údaj o konečnej splatnosti úveru, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou, viazaný. Absencia údajov o konečnej splatnosti úveru, má podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný poukazoval na to, že termín konečnej splatnosti úveru,

je vymedzený v zmluvných dojednaniach dňom splatnosti poslednej splátky. Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., nie sú žalovaným a ani žalobkyňou, podpísané. V tejto súvislosti súd poukazuje na právny záver, uvedený v náleze Ústavného súdu Českej republiky č. k. I.ÚS 3512/2011, podľa ktorého v rámci spotrebiteľských zmlúv dojednania o zmluvnej pokute (tým skôr o predmete hlavného záväzku, resp. o podstatných náležitostiach zmluvy) v zásade nemôžu byť súčasťou tzv. všeobecných zmluvných podmienok, ale len spotrebiteľskej zmluvy samotnej, na ktorú spotrebiteľ pripája svoj podpis. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 2Cdo 245/2010, ak nie sú obchodné podmienky podpísané oboma zmluvnými stranami, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté, ak im zákon povinne ukladá písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy, neplatné. Za čl. 13 Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru / Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX je údaj o mieste a dátume podpisu Žiadosti / Zmluvy zmluvnými stranami. Z jej čl. 7 a čl. 13 síce vyplýva, že jej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania, tieto však nie sú stranami sporu podpísané (č. l. 8 - 10 spisu: Zmluvné dojednania Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., číslo zmluvy (VS): 8500084588), a preto sú neplatné (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 27Co 262/2017).

55. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

56. Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu jej uzavretia, pretože neurčuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a v dôsledku je potrebné v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

57. Predmetná zmluva obsahuje iba uvedenie celkovej výšky anuitnej splátky, z ktorej však nie je možné zistiť, aká je výška splátky istiny, v akom rozsahu je v splátke zahrnutý úrok a v akom rozsahu sú v splátke zahrnuté poplatky. Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, v ktorom je uvedená výška splátky istiny (32,14 eur), výška splátky úroku (10,54 eur), bolo vyhotovené dňa 13.10.2014, t. j. v deň podpisu zmluvy žalovaným. Žalobkyňa zmluvu podpísala dňa 9.10.2014, teda skôr, a kedy nemala vedomosť o tom, aká je výška splátky istiny, splátky úroku. Ako to už bolo uvedené v bode 54. Oznamenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, je jednostranným právnym úkonom žalovaného a nie je žalobkyňou podpísané. Právne relevantné je to, čo je uvedené v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ako v dvojstrannom prejave vôle oboch zmluvných strán. Za splnenie povinnosti uviesť výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je možné považovať len prípad, kedy má spotrebiteľ vedomosť o údajoch uvedených v § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. v čase, kedy zmluvu na znak súhlasu podpisuje a vyjadruje vôľu byť ňou, viazaný. Pokiaľ žalovaný poukazuje na údaje uvedené v Zmluvných dojednaniach Zmluvy o revolvingovom úvere spoločnosti PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o. číslo zmluvy (VS): XXXXXXXXXXXX, tak tieto zmluvné dojednania nie sú žalovaným a žalobkyňou, podpísané. Nedostatok náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, nie je možné odstrániť odkazom na možnosť spotrebiteľa kedykoľvek počas trvania zmluvy, si vyžiadať amortizačnú tabuľku, z ktorej členenie ním uhradenej splátky na istinu, úroky a iné poplatky, by bolo zrejmé.

58. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES zo dňa 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v čl. 22 zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení.

59. Podľa čl. 288 ods. 3 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, smernica je záväzná pre každý členský štát, ktorému je určená, a to vzhľadom na výsledok, ktorý sa má dosiahnuť, pričom sa voľba foriem a metód ponecháva vnútroštátnym orgánom.

60. Smernica, nikdy nemôže mať horizontálny priamy účinok v sporoch medzi súkromnoprávnymi subjektmi. Ak si členský štát nespĺnil svoju povinnosť a netransponoval smernicu správne alebo načas, nemôžu dôsledky tohto protiprávneho konania štátu znášať fyzické alebo právnické osoby, a preto im nemôže byť uložená na základe neprebratej, resp. nesprávne prebratej smernice žiadna povinnosť.

61. Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že Smernica 2008/48/ES zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie, porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať a ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice, je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade (ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zák. č. 129/2010 Z.z.) išlo vnútroštátne právo nad rámec smernice. Z rozhodnutia C-42/2015 teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku Smernicu 2008/48/ES, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov.

62. Požiadavka zákona, je však od smernice iná.

63. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014 uvádza, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Uvedený zákon ide nad rámec smernice (priznanie vyššej ochrany spotrebiteľovi) a celkom jednoznačne k dátumu 13.10.2014 požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica, tak je zrejmé, že by použil rovnakú terminológiu, akú používa smernica (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Prešov č. k. 10Co 646/2018, č. k. 20Co 76/2017, Krajského súdu Trnava č. k. 10Co 48/2017, Krajského súdu Košice č. k. 5Co 468/2017).

64. Pokiaľ ide o uznesenie č. k. 3Cdo 146/2017, Najvyšší súd Slovenskej republiky v ňom založil svoj výklad na teleologickom výklade zákona č. 129/2010 Z.z.. V uvedenom rozhodnutí pritom neposudzoval otázku, či prípadne nedošlo aj k neúmyselnému chybnému transponovaniu Smernice do vnútroštátneho práva, a aký význam zákonodarca prisúdil predmetnému slovnému spojeniu („výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“) v čase, kedy ho vo vnútroštátnom poriadku použil po prvýkrát.

65. Predmetná zmluva, je síce nazvaná ako Zmluva o revolvingovom úvere, ale plnenie na základe nej bolo poskytnuté ako klasický úver a táto nespĺňa základné znaky revolvingu a síce, že spotrebiteľ môže opakovane čerpať finančné prostriedky, do určeného limitu. Z výsluchu žalobkyne vyplýva, že žalovaného žiadala o poskytnutie klasického úveru, nie však opakovane čerpaného.

66. Pokiaľ ide o výšku RPMN uvedenú v predmetnej zmluve, táto nezodpovedá skutočným nákladom na poskytnutý úver, a to v dôsledku nezapočítania odplaty za poskytnutie služby na základe Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX, čo má tiež za následok, že Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, je bezúročná a bez poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. j/ v spojení s § 11 ods. 1 písm. b/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014). Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-453/2010 (Pereničová a Perenič), podľa záverov ktorého nesprávnu informáciu o celkových (nižších než v skutočnosti sú) nákladoch na úver, možno považovať za klamlivú praktiku. Je pritom nepochybné, že náklady súvisiace s touto „službou“ boli veriteľovi známe už v čase uzavretia zmluvy a nič mu nebránilo, aby ich zahrnul do výpočtu celkových nákladov úveru. Žalovaným predostretý (gramatický) výklad ustanovenia § 2 písm. g/ zák. č. 129/2010 Z.z., založený na tvrdení, že predmetná služba nie je podmienkou získania úveru, je svojím formalizmom v rozpore s celkovým zmyslom právnej úpravy o ochrane spotrebiteľa. Žalovaný, ktorého v tomto smere zaťažuje dôkazné bremeno, však ani nepreukázal, že v procese uzatvárania Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, skutočne nedošlo k viazaniu jej uzatvorenia na predmetnú „službu“. Takéto konanie veriteľa (o viazanosti uzavretia úverovej zmluvy na predmetnú službu), vo svojich dôsledkoch smeruje k neprimeranému pôsobeniu na spotrebiteľa, aby prijal ďalšie záväzky, prostredníctvom ktorých si (veriteľ) zabezpečuje takú výšku návratnosti úveru, ktorá je v rozpore s právnymi predpismi. V zmysle rozhodovacej činnosti Súdneho dvora EÚ, je pritom za nekalú potrebné považovať praktiku, ktorá vytvára dojem, že ponúka spotrebiteľovi vedľajšiu službu a veriteľ ňou v skutočnosti podmieňuje poskytnutie spotrebiteľského úveru. Nekalou obchodnou praktikou, je tiež prezentovanie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a druhej zmluvy, ako nezávislých transakcií (porovnaj rozsudok Krajského súdu Trenčín č. k. 6Co 152/2018).

67. Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný do výšky poskytnutého úveru zahrnul i poplatok za jeho poskytnutie. Súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru však poplatok za poskytnutie úveru nie je, pretože tento má charakter odmeny veriteľa, a treba ho považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Dôsledkom uvedeného, je potom nesprávny výpočet RPMN, v neprospech spotrebiteľa.

68. Keďže Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500084588, uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c/, písm. f/, písm. k/, písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu 13.10.2014, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

69. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

70. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

71. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (napr. plnenie bez toho, aby existoval právny dôvod). Jeho obsahom je, aby ten, kto sa obohatil z niektorých dôvodov uvedených v zákone, obohatenie vydal naspäť tomu, na úkor koho k obohateniu došlo.

72. Bezdôvodné obohatenie má subsidiárny charakter a vzťahuje sa na prípady, ktoré nemožno podriaďiť pod inú právnu normu.

73. K bezdôvodnému obohateniu plnením bez právneho dôvodu dochádza v okamihu, keď obohatený prijal plnenie, hoci na to nebol žiadny právny dôvod.

74. Bezdôvodné obohatenie plnením bez právneho dôvodu môže spočívať v tom, že niekto kto plnil predpokladal právny dôvod, avšak v skutočnosti od začiatku žiadny právny dôvod tu nebol.

75. V priebehu konania žalovaný uplatnil námietku premlčania nároku žalobkyne.

76. Námietka premlčania je inštitútom hmotného práva, ktorá je upravená v ustanovení § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa tohto ustanovenia právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej.

77. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti.

78. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

79. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

80. Ustanovenie § 107 Občianskeho zákonníka ustanovuje kombinované premlčacie doby, a to subjektívnu, ktorá je dvojročná, a objektívnu, ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia. V prípade, že bolo bezdôvodné obohatenie získané bez úmyselného konania, jej dĺžka je tri roky, a ak bol taký prospech získaný úmyselne, určil Občiansky zákonník jej dĺžku v rozsahu 10 rokov.

81. Pre určenie začiatku plynutia objektívnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka je rozhodujúci okamih, kedy bezdôvodné obohatenie vzniklo. Na splnenie predpokladov pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby (§ 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka) potom nemôže dôjsť

predtým, než bezdôvodné obohatenie vôbec vzniklo. Subjektívna premlčacia doba, preto môže začať plynúť najskôr so začiatkom objektívnej lehoty.

82. Oprávnený sa dozvie o vzniku bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor obohatil vtedy, keď skutočne (preukázateľne) zistí skutkové okolnosti, na základe ktorých môže podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j., keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe povinného. Nie je rozhodujúce, že oprávnený mal možnosť dozvedieť sa potrebné skutočnosti už skôr.

83. Žalobkyňa v priebehu konania uviedla, že po právnej stránke nevedela: a) posúdiť zmluvný formulár (Žiadosť / Zmluvu), b) podriaďiť zmluvu režimu zák. č. 129/2010 Z.z., c) aplikovať príslušné zákonné ustanovenia Občianskeho zákonníka, ohľadne vzniku právnych úkonov, d) či žalovaný má právny titul iba na zaplatenie istiny. O tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil (plnenie získané z neplatnej zmluvy) sa dozvedela v mesiaci októbri 2016 od svojho právneho zástupcu (č. l. 52). Dostavila sa za ním následne po tom, ako si z rádia vypočula reláciu, predmetom ktorej bola nezákonnosť zmlúv, uzavretých medzi spotrebiteľom a nebankovými subjektmi.

84. Ako to už bolo uvedené, zákon pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej lehoty predpokladá to, kedy sa oprávnená osoba dozvedela o bezdôvodnom obohatení a kto ho získal, a nie to od kedy sa dozvedieť mala a mohla s poukazom na to, že mala poznať právo. Každý je síce povinný poznať právo, no nikomu nemožno nanútiť povinnosť, aby toto právo vedel aj správne aplikovať. Právny poriadok Slovenskej republiky slová „vedieť, mal a mohol“ obsahuje napr. v prípade § 16 písm. b/ Trestného zákona, avšak na účely začiatku plynutia premlčacej lehoty v § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ich nestanovil. Podľa názoru súdu, relevanciu má to od kedy sa oprávnená osoba dozvie, že plniť nemala a nie, že plnila.

85. Pre začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je rozhodujúci okamih, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne došlo (faktické získanie bezdôvodného obohatenia). Objektívna premlčacia doba, teda nemohla začať plynúť skôr (a to ani dňa 9.10.2014, resp. dňa 13.10.2014), než žalovaný fakticky jednotlivé splátky od žalobkyne nad rámec istiny 1.215,- eur, prijal.

86. Žalobkyňa splatila istinu, skutočne poskytnutého úveru č. 8500084588 (1.215,- eur) dňa 14.3.2016 (dňa 12.11.2014, dňa 12.12.2014, dňa 14.1.2015, dňa 13.2.2015, dňa 12.3.2015, dňa 14.4.2015, dňa 14.5.2015, dňa 14.6.2015, dňa 13.7.2015, dňa 14.8.2015, dňa 11.9.2015, dňa 14.10.2015, dňa 12.11.2015, dňa 11.12.2015, dňa 14.1.2016, dňa 15.2.2016 po 73,78 eur (16 krát 73,78 eur = 1.180,48 eur) a dňa 14.3.2016 34,52 eur (časť z celkovo zaplatenej sumy 73,78 eur)). Od tohto dátumu plnila nad rámec istiny.

87. Žalobkyňa žalobu podala dňa 10.2.2017.

88. Žalobkyňa uhradila žalovanému celkovo sumu 1.770,72 eur (24 krát 73,78 eur).

89. Rozdiel medzi sumou 1.770,72 eur a sumou 1.215 eur je 555,72 eur.

90. Sumu 555,72 eur žalobkyňa uhradila nad rámec istiny úveru (1.215.- eur), a to dňa 14.3.2016 39,26 eur (časť z celkovo zaplatenej sumy 73,78 eur) a dňa 14.4.2016, dňa 13.5.2016, dňa 14.6.2016, dňa 14.7.2016, dňa 12.8.2016, dňa 19.9.2016 a dňa 16.10.2016: po 73,78 eur (7 krát 73,78 eur). Ďalšie splátky prestala platiť po tom, kedy ako oprávnená od svojho právneho zástupcu zistila také okolnosti, z ktorých mohla vyvodiť, že plní bez právneho dôvodu, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov.

91. Od mesiaca októbra 2016 (kedy sa žalobkyňa od svojho právneho zástupcu dozvedela také okolnosti, z ktorých mohla vyvodiť, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov) do podania žaloby (do 10.2.2017) uplynula doba necelých štyroch mesiacov. V mesiaci októbri 2016 poznala okolnosti z porušenia práva - z bezdôvodného obohatenia, o jeho výške, o príčinnej súvislosti medzi prvými dvoma okolnosťami.

92. Bezdôvodné obohatenie, ako to už bolo uvedené, začalo vznikať dňa 14.3.2016, od ktorého dátumu do podania žaloby neuplynula objektívna 3 ročná, ale ani 2 ročná subjektívna premlčacia doba. V

prípade, ak by žalobkyňa podala žalobu pred 14.3.2016, bola by ako neopodstatnená zamietnutá, lebo dovtedy na strane žalovaného na jej úkor bezdôvodné obohatenie nevznikalo.

93. Žalovaným uplatnená námietka premlčania nároku žalobkyne, nebola uplatnená dôvodne.

94. Nárok o zaplatenie sumy 555,72 eur, bol opodstatnený.

95. Žalobkyňa predmetom konania urobila aj nárok o zaplatenie úrokov z omeškania.

96. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

97. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

98. Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

99. Ak zmluva ani zákon neuvádza, kedy má byť záväzok splnený, stáva sa povinnosť dlžníka plniť splatnou na základe požiadania veriteľa. Ide najmä o záväzok na náhradu škody alebo záväzok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Bez výzvy (požiadania) veriteľa na plnenie nevzniká v týchto prípadoch dlžníkovi povinnosť plniť a dlžník nemôže byť v omeškaní.

100. Pred podaním žaloby žalobkyňa dňa 10.10.2016, prostredníctvom právneho zástupcu (č. l. 14) vyzvala žalovaného v lehote 14 dní od doručenia výzvy na vrátenie „preplatku“, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia. Žalovaný na predsporovú výzvu reagoval listom zo dňa 2.12.2016, v ktorom potvrdil, že mu bola doručená predsporová výzva.

101. Žalovaný nespochybňoval, že by do 2.12.2016, odkedy si žalobkyňa uplatňovala úroky z omeškania, a to odo dňa prevzatia predsporovej výzvy, neuplynula doba 10 dní. Omeškanie so zaplatením sumy 555,72 eur sa začalo najneskôr dňa 2.12.2016.

102. V konaní ide o nárok o vydanie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo v období od 14.3.2016 do 16.10.2016 (nie pred 1.2.2013 - § 10c vyhl. č. 87/1995 Z. z.), preto výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky. Ku dňu 2.12.2016 úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 0,00% a výška úrokov z omeškania je 5,00%. Je potrebné uviesť, že právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vzniká v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu (plnenie bez právneho dôvodu). V prejednávanej veci, ako to už bolo uvedené, záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol v období od 14.3.2016 do 16.10.2016.

103. Súd priznal žalobcovi 5,00% úroky z omeškania ročne zo sumy 555,72 eur od 2.12.2016.

104. Podľa § 255 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

105. Podľa § 262 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

106. Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku rozhodnutia, ktorým sa vo veci rozhodlo.

107. Žalobkyňa predmetom konania urobila nárok o zaplataenie sumy 629,50 eur, pričom úspešná bola v sume 555,72 eur. Jej úspech predstavuje 88,27% a úspech žalovaného 11,73%. Celkový úspech žalobkyne je 76,54%.

108. Osobitné uznesenie o výške náhrady trov konania vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prievidza, písomne, v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh), odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie ďalej možno odôvodniť podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.